

عنوان مقاله:

تعلیم و تربیت اسلامی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی جامعه شناسی و علوم اجتماعی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

لیلا جهان تیغی - دانشجویی کارشناسی ارشد علوم ارتباطات

خلاصه مقاله:

در متن ورود تعلیم و تربیت جدید به ایران و ظهور پیش درآمدهای اجتماعی و اقتصادی مقتضی آموزش و پرورش نوین که مشتمل بر نقد و خرده گیری بر تربیت سنتی و از جمله تربیت اسلامی بود، تردیدهایی را در باب ضرورت، امکانو کارآمدی تربیت اسلامی برانگیخت. این امر بررسی تربیت اسلامی به عنوان یک موضوع سیاسی - فرهنگی مستقل را در محافل دینی موجب گردید. با پیروزی انقلاب اسلامی این مبحث به صورت جدی تری در محافل علمی مطرح شد و چالش ها و تردیدهایی در مورد کارآمدی آن بروز یافت. مهم ترین ریشه های این تردید را می توان در غفلت از تعارضمبانی تربیت اسلامی با تربیت فن آورانه، فقر بنیادین در حوزه ی تئوری پردازی در باب تربیت اسلامی، کم توجهی به تحقیقات فلسفی - نظری و اقدامات عجولانه و بی بنیاد، جست وجو کرد. با این همه، می توان ادعا کرد که مهم ترین مسأله که بنیاد دیگر مباحث است تبیین مفهومی تربیت اسلامی است که تاکنون توجه چندانی به آن نشده است؛ ضرورت طرح این مسأله آنگاه بیش تر هویدا می شود که بدانیم تربیت دارای ماهیتی هنجارین است و با متصف شدن آن باوصف اسلامی به دلیل گوناگونی معنایی اسلام، قرائت ها و تفاسیر متعددی می پذیرد و انضمام راهبردها و توصیه هایمتفکران مسلمان بر دیگر حوزه های زندگی بشر، چالش های جدی، در پی خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش، تعلیم و تربیت، حقوق، خانواده، فلسفه، مذهب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/348904>

